

Johannis Gaubii epistola problematica, prima[-tertia], ad ... Fredericum Ruyschium ... de pilis, pinquedine, septoque scroti : nec non de papillis pyramidalibus; ut etiam de corpore reticulari, sub cuticula sito, &c.;

Contributors

Gaubius, Johannes, active 1695-1720.
Ruysch, Frederik, 1638-1731.

Publication/Creation

Amstelaedami : Apud Joannem Wolters, 1696.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/d9s2t4ee>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLĀ
PROBLEMATICA,
PRIMA,

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM

M. D. Anatomiae ac Botanices Professore.

DE

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Papil-
lis Pyramidalibus; ut etiam de Corpore Reticulari,
sub Cuticula sito, &c.

AMSTELÆDAMI,

Apud JOANNEM WOLTERS, 1696.

JOHANNES CAUBI

EPISTOLA

PROBEMATICA

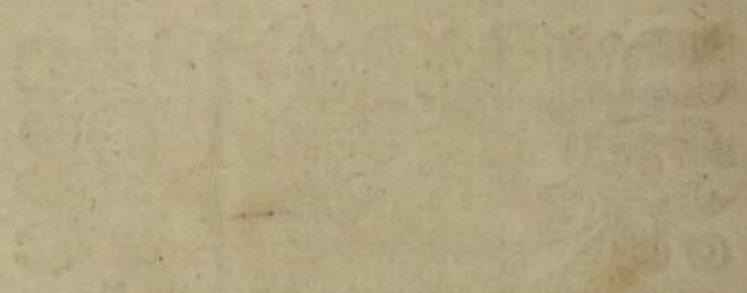
P. R. I. M. A.

FREDERICUM RUYSCHEM

et D. ...

D. E.

...
...
...

A M S T E R D A M

ANNO DOMINI ...

Nobilissime ac Præclarissime

V I R.

Onsideranti, animoque subinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clarissime Vir, habita Anatomices demonstratione vidi, quæque ex Te ipso haufr, & tacitè observavi, summam non tantum præbuiſti mihi admirationis anſam, verùm etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in ſcientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progreſſus, calcar mihi addidiſti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertiſti, ut, ſi non cuncti, plurimi ſaltem & quidem Doctiſſimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrfigeri, pauci verò Bacchi) maximo cum applauſu & approbatione demonſtrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuiſſet inſolita iſthæc Corporis Contemplatio, elegantiſſimam viventis inſtar præ ſe ferentis faciei formam, quæ floridiſſimo colore perfuſa, & quaſi ex albo rubroque mixta, verèque roſea, ſine fucò & fallacia cui-libet arridere videbatur?

Quod ſi quis accuratius mecum incorruptam illius perluftrèt & perpendat conſervationem, haud inſicias ire poterit, nihil quicquam ſimile in corpore unquam fuiſſe tentatum atque exhibitum. Quàm ſcitè & affabrè totius corporis Venæ conſpiciebantur integræ & illæſæ, membraque omnia flexibilia, quanquam ſolida & dura! prætereà Viſcera, quæ aliàs, quod fidem ſuperare videtur, corruptioni obnoxia & facilè putrefcere ſolent, Viris Principibus conſpicienda præbuiſti, integra, incorrupta & conſpectu amœna. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, ſilentii velo tegam, notiora quippe, quam ego, meique ſimiles, ſatis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo ſtylo exaratas lineas exor-

nem, Teque Vir Clarissime, ut par esset, summis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus, me, Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, si rudi tantum Minervâ dixerim id, quod res est. Mirari interim noli, Vir Clarissime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuaque pro tenuitate ingenii mei, quasi ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere sustineam. Quandoquidem singularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Dissectionis Tuæ Anatomicæ inspectionem aditum mihi patefecisti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo persuadeam, Te fiduciam hanc meam, non sinistrè interpretaturum, verùm comi benignoque excepturum esse animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Ostendisti nobis, Vir Clarissime, Glandulas miliares cutaneas, partim per Cutim dispersas, partim verò sub ea confitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonstrationis quoque copiam dedisti omnibus spectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia distinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipso Scroto subjecti cujusdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri potest, à Te, Vir Præstantissime, doceri desiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum, Eunuchi (qui tamen hisce regionibus rari) fuerit, an verò hominis testibus non viduati?* quoniam, si benè memini, pinguedinis in totum haud erat privum; & quod tanto magis mirabar, sepimento præter futuram, in duas partes divisum mihi videbatur scrotum; Quotquot pervolvi Auctores, omnes quidem profitentur sub cute Scroti quandam *Δάρον* dictam latere Membranam, nullâ planè Membranæ adiposæ neque dicti sepimenti facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Testibus integris, Scrotum esse destitutum. Facile igitur excusabis, Vir Clarissime, quòd non sine ratione admiratus fuerim, cùm observati jam traditi, nullam omninò mentionem factam fuisse, deprehenderem, sub cute nimirum Scroti latere Membranam Adiposam, sicuti in cæteris exteriorio-

terioribus corporis partibus, Pene solo excepto, verum simpliciter solummodo adverti, carnosam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam *Δάφρον*. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clarissimus est Veslingius, cujus hæc sunt verba: *Sed enim propendentia cum Testibus vasa seminalia studiosa securitatis natura Membranoso veluti sacculo abscondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam suturâ divisum. Non simplex tamen hujus compositio, nam & cute constat, cui cuticula sua jungitur, & Membrana Carnosa, quæ tenuior hic quidem, sed cuti firmiter annexa, quo colligere se juxta cum illa, corrugarique facilius possit, &c. pag. 91.*

Sicut & Vir Clarissimus Andreas Vesalius, qui sequentia de Scroto tradit: *Testes itaque, inquit, pluribus tunicis seu involucribus integuntur, aliis quidem utrique Testi communibus, aliis autem privatim singulos Testes involventibus. Cutis enim & carnosam membranam ambos Testes non secus quam Universum corpus amplexantur, & duo illis communiâ statuunt, involucria: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius est, & velut sutura quadam & rugis interstinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui se latinius loqui existimant) Scrotum, Græcis verò ὄρχεον dicitur. Alterum autem carnosam efformat membranam, hic perinde ac Cutis, longè quàm in reliquo corpore tenuior, sed venis frequentioribus, intertextata: pag. 639.*

Item Vir Clarissimus & Anatomicus Accuratissimus Spigelius, cujus hæc sunt verba. *In infima sede lineam habet secundum longitudinem excurrentem, qua in dextram sinistramque partem dividitur & sutura vocatur: cap. XVI. lib. 8.*

Cùm autem planam & dilucidam satis difficultatis hujus explanationem in dictorum Authorum scriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere statui; Inter quos Diligens Anatomicus Dominus P. Blasius primum tenet locum, qui hac de materia sequentia reliquit; in Miscellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. x. *Unum est, dicit, in medio Lineâ quâdam distinctum.*

Item D^{us}. Phil. Verheyen Professor Lovaniensis, quem præ cæteris legendum, mihi commendasti. Ejus hæc sunt verba: De Scoto,

loquentis. *Dividitur in partem dextram & sinistrā lineā intermediā, quam futuram vocant, quæque ob vasa ibidem concurrentia in sectione Scroti, vitari debet, &c.*

His adjunxi quoque elegantissimè pictas Tabulas Professoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiā de delineatione Scroti his utitur verbis. *Forinsecus Testes extra abdomen propendentes Scroto vestiuntur, laxa æque applicabilis membrana, exterius atque interius futura per ejus longitudinem excurrente, divisa, plurimisque vasibus intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipsa, quæ publicè nobis demonstrasti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipsum, ex quo hæc emanasse, audivi, me conferre necessarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoscerem, num forsan iis in Auctoribus nonnulla ad claram distinctamque perceptionem necessaria præterierim, vel clarè satis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clarissime, dilucidiorum petere ausim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conspectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpighii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, desiderasse demonstrationem, libens fateor; de iis non rarò quidem hinc & inde aliquid legi, sed clarè & perspicuè illas in subjecto conspiciere, nunquam antehac mihi data fuit potestas.

Fateri quoque cogor, me nunquam distinctius vidisse Spinalem medullam, constitutam scilicet esse ex meris innumerisque fibris, tenuissimarum membranularum ope, sibi invicem cohærentibus, quam in publica demonstratione, eò tempore habita.

Hæc sunt, Vir Clarissime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubesco, petitioni, me frustrari, nolis, vehementer rogo. Est interim, cur gestiam, quòd Anatomicis Tuis demonstrationibus hæctenus interesse, indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, si in juventutis Artis Medicæ usum ea delineare, (innumeris licet districtus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obscuro latent, Tuâ operâ & studio, majori facilitate comprehendi & addisci possint. Quod si facere non recusaveris, multum certè gloriæ & ornamenti Nomi-

mini

mini Tuo appones, ac studioforum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clarissime, sempiternâ memoriâ benevolentiaë Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repostum, ac Nomen Tuum re ipsâ atque animo semper gratissimo prosequi, nunquam desinam.

Valeas interim, Clarissime Vir, & divino aspirante Numine rebus humanis, huic denique Literario, diu superfis. Vale iterum, meque Tui studiosissimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Addictissimus & Observantissimus

Amstelædami ipfis
Calend. Septemb.
M.D.C.XCV.

J O H. G A U B I U S.

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO,

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Medicina Philomedicum, de Epistola Problematica prima.

Ornatissime Vir,

MEntis tuæ candor & generositas, mihi satis superque perspecta, pro me ipso verba faciunt, meque excusant, quod in hoc primo literarum congressu, absque ambagibus, verborumque ornatu, ad Literas tuas ipsi^s Calendis Septembribus, ad me datas, propter occupationes multifarias, serius quam volui, respondeam. In illis Vir Ornatissime nonnulla video proposita à me in nuperrima Anatomia, publicè in multorum conspectu exhibita & demonstrata; Quorum dilucidiorum desideras explicationem. Doleo interim, quod objecta nimis à te dissita & remota, Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere potueris; in publica enim demonstratione minutia tam accuratè à nonnullis spectatoribus conspici nequeunt, nec datur tempus unicuique speciatim ob oculos ponendi, quæ publicè tractari solent. Proinde dissectionis eorundem subjectorum continuationem meis in ædibus instituere mihi animus fuit, (quoniam publicis in demonstrationibus unicuique satisfieri omninò nequit,) & quidem in meo-

rum,

rum discipulorum usum & fructum, nec non eorum, qui nequam aliena & sibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis successu, si quid rari in meas inciderit manus, ipsis quoque dissectioni privatae interesse, dabitur forsan occasio.

Verum, ut petioni Tuæ, Vir Ornatissime, satisfaciam, ad propositas Tuas mihi quæstiones me conferam.

In prima itaque propositione rerum novarum desiderio captus, ex me audire anhelas, *utrum Pili è glandulis Scroti emergant nec ne?*

In prægressa publica nuper demonstratione, luce meridiana manifestius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores esse, quàm ipsæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis instructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre est: quod mihi persuadet, & firmissimo indicio est, radices Pilorum non semper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipsâ originem habere videantur.

Quoad secundum propositum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ sanitatis, Testiculis haud viduati, in cujus parte superiore pinguedo, ut ex Fig. 1. & 2. Lit. C. & E. patet, sese videndum exhibebat, quod in obesibus non rarò observavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita disposita est, ut apta sit pinguedinem recipiendi, & coërcendi; non minus enim sub ejus cute latitat membrana adiposa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hîc maxima ex parte pinguedine destituta sit, cellulis adiposis sibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm cellulosa, videatur: Quod si autem flatu hæc membrana extensa exsiccet, & post exsiccationem in lamellas disseccetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H signatæ, in conspectum producuntur. Idem videre est in eunuchis, quo-

rum Scrota non rarò ab undiquaque parte pinguedine sunt infarta. Dicta hæc membrana adiposa insuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3. Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde ansam Anatomicis præbuere, ut toti membranæ carnosæ nomen imposuerint.

Quod ad tertium : Ostendimus quoque in supradicta demonstratione Scrotum illud septi beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Vesalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias satis benè meritos, & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum recenter denati, adeò sunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera septi constitutio appareat : Quapropter, si quis hoc demonstrare satagit, inflandum est Scrotum, & post exsiccationem aperiendum, quo factò sese videndum exhibet septum Scroti, ut ex Fig. 1. & 2. Lit. D. notata, liquet; estque hoc dictum septum Vasis sanguiferis innumeris perfusum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propositionem de Reticulari corpore Malpighii, sub cuticula sito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpighio sortitum est, qui primus jure merito habendus est detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatissimus. Vix ac ne vix quidem in conspectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, nisi instrumentis opticis : Vixque demonstrari potest vulgari Encheiresi, & communi dissecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomix Professores siceo quasi pede in dissectionibus transire solent, quamvis studiosis Medicinæ scitu & visu adeò necessariæ censendæ sint, propter earum usum, quem præstant, ut neutiquam in administrationibus Anatomicis, præsertim privatis, sint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & subcuticularis delineationem Microscopio visam, designat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, sub cuticula situm, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim, si me, Vir Ornatissime, invisere dignaberis, omni tempore in iisdem nuper exhibitis subjectis, à biennio conservatis, hæc

R E S P O N S I O. II

hæc & similia de novo conspiciendi, proluxa tibi dabitur occasio. Hisce curiositati Tuæ, Vir Ornatissime, me satisfecisse puto. Vale interim, & me studiis tuis optimè velle, certò Tibi persuade,

T A B U L A P R I M A

Data Amstelod.
die 4 Octob. 1695.

F R. R U Y S C H I U S,

M. Dr. Anat. ac Botanices Professor.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

FIG. I.

Scrotum humanum post inflationem exsiccationemque parte superiore apertum, indigitat.

- A. A. Vaginulæ & radices Polorum, glandulis cutaneis productiores.
 B. Vaginulæ & radices Polorum, glandulis cutaneis privæ.
 C. Pinguedo in parte superiore Scroti.
 D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

FIG. II.

Septum supradictum Vasis sanguineis innumeris ditatum & exsiccatum representat.

- E. Pinguedo in cellulis coërcita.
 F. Vasa sanguifera per septum dispersa.

FIG. III.

Faciem internam Lamellæ dicti Scroti exsiccati denotat.

- G. Fibras carneas demonstrat.

- H. Cellulas adiposas flatu extensas.
 I. Duplicatam Lamellam.

FIG. IV.

Corpus reticulare Malpighii, sub cuticula locatum, Microscopia visum.

FIG. V.

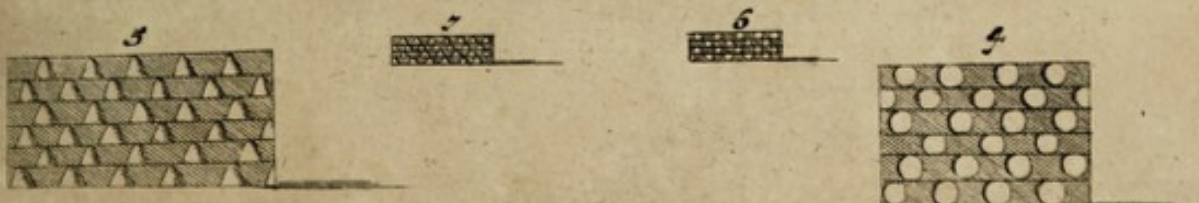
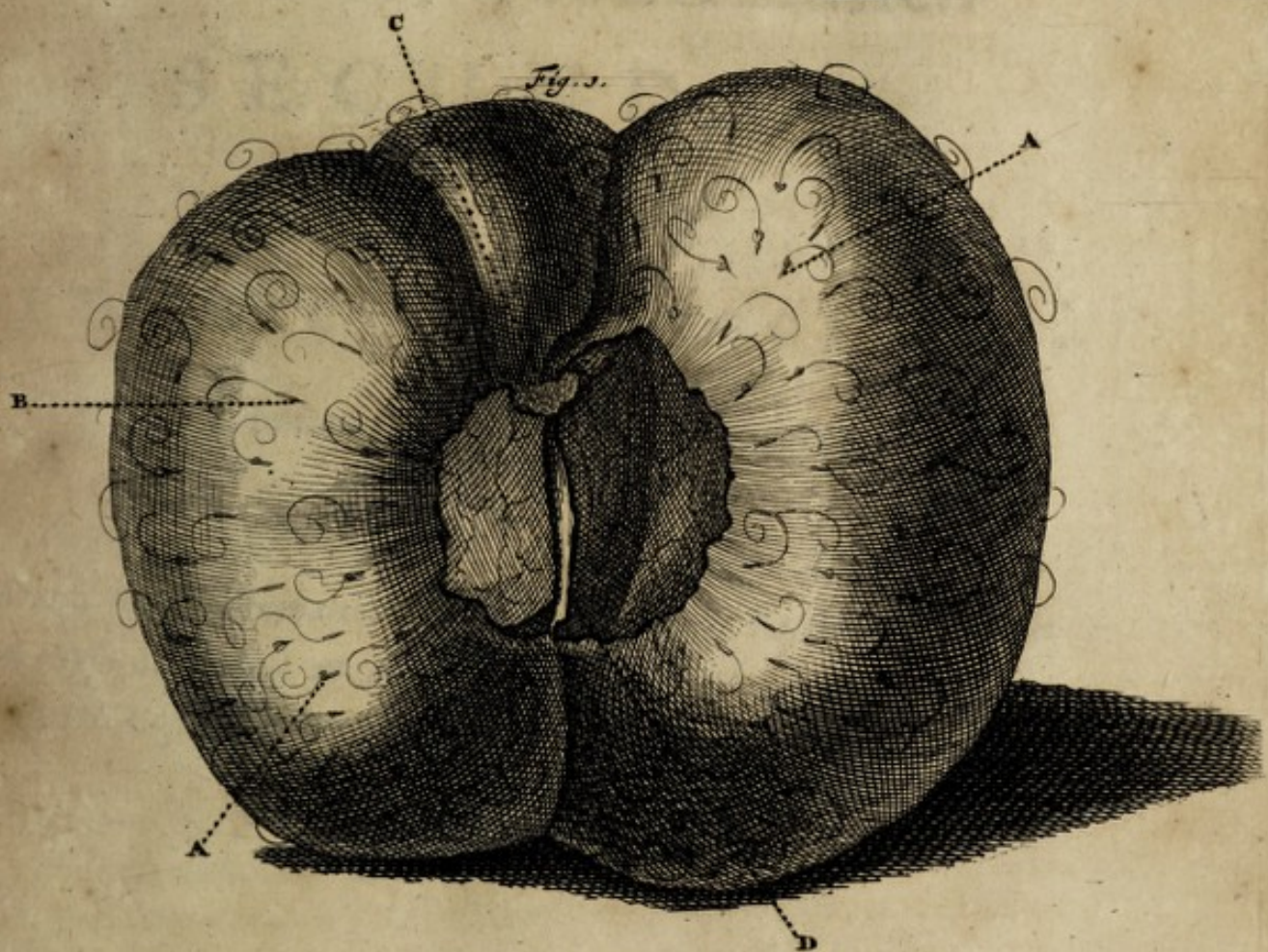
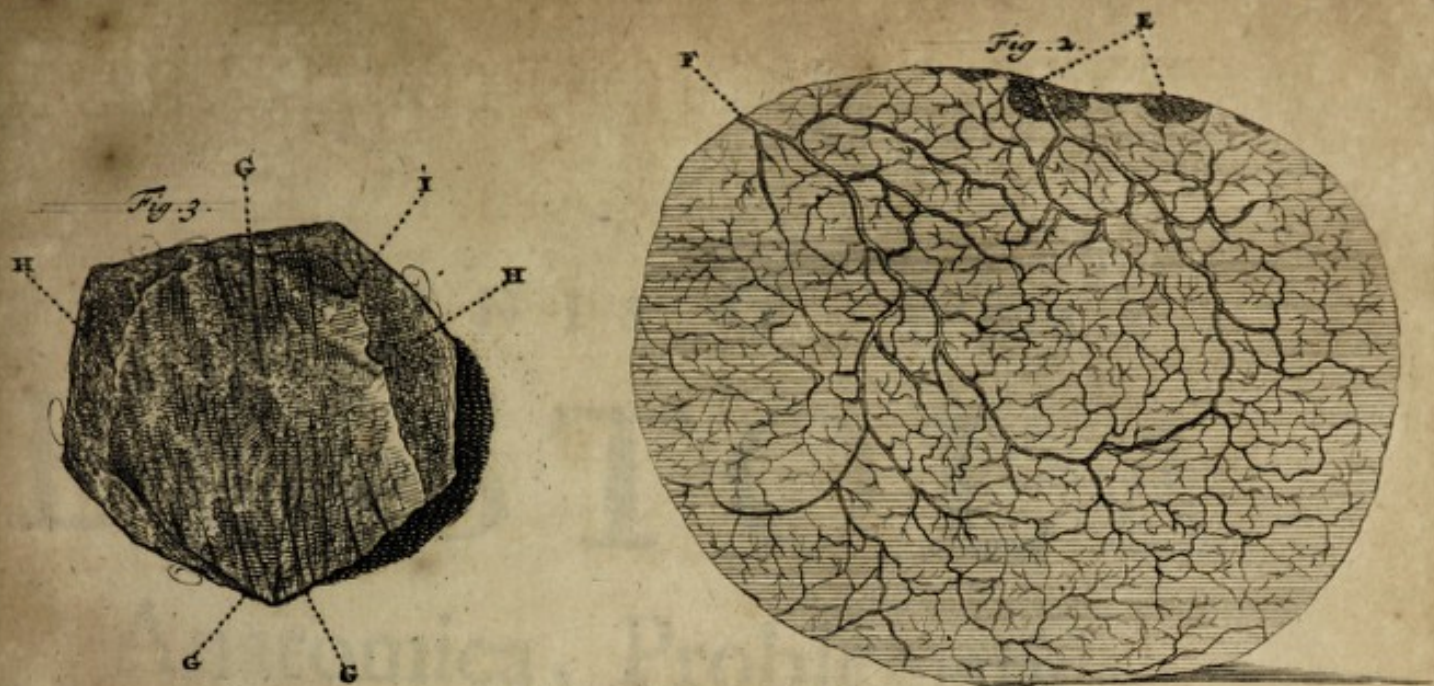
Agmen processuum papillarum cutis inhaerentium, Microscopia visum.

FIG. VI.

Dictum Corpus reticulare naturalis magnitudinis duplo majus.

FIG. VII.

Agmen processuum papillarum naturalis magnitudinis bis superans.

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA

Anatomica, Problematica

SECUNDA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae, ac Botanices Professore;

DE

Artificiofa Scroti Humani induratione, ejusque Vasorum sanguiferorum cursu ac copia; ut & de Arteriis per costarum periostium, spatia Costarum intercartilaginea, Pericardium, &c. disseminatis.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Proptermatica

SECUNDA

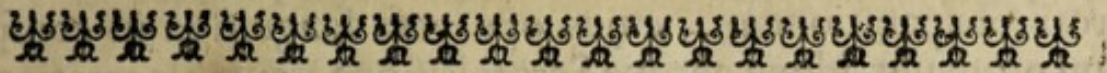
Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIIUM

M. D. Anatomiae, ac Botanicae Professori;

DE

Arteriarum Secretis Humanis inunctione, cumque Vasorum sanguis-
ferorum causa ac copia; et de Arteriarum per cohaerentem peristalticum
suae Cohaerentiae investigatione, Fricatione, &c.
dissertatione

NOBILISSIME, CLARISSIME,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

Antea Tua erga me est benevolentia & humanitas, ut, unde potius exordiar, Tibique grates quas debeo, referam, idoneis mihi verbis destitutus, videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit, quàm, quod sepositis innumeris & gravioribus, imò absolutè necessariis Tuis negotiis, tam placidâ benignâque fronte priores meas inspicere dignatus fueris literas. Est revera, cur gratissimo semper agnoscam animo. Inexpectato quoque tam perspicuam dilucidamque, Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæstionum mihi, non solùm dedisti explicationem, verùm etiam figuras addere non recusasti, adeoque quidem accuratas, ut nullus, quisquis sit, nisi parùm prospiciant oculi mei, in illis hære, vel objectionem aliquam formare possit.

Quapropter etiam sequentia hæc Tibi proponere non erubesco, nullus dubitans, quin pro Tua in naturam versa consuetudine & benevolentia, benigno quoque vultu illa sis excepturus.

In præcedenti epistola clarè nobis tradidisti methodum, ut & viam præparandi Scrotum humanum, quo pacto scilicet conspiciendæ sese nobis exhibent Scroti Glandulæ, Septum, ut &

ejusdem Pilorum Vaginulæ; cui, si addere quoque dignareris Scroti præparationem, cujus ope vasa sanguiflua in conspectum prodeunt, idque absque Scroti læsione, aut dilaceratione, nos, Clarissime Vir, perpetuò devinctos haberes. Ejusmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam conversum nuper in privato Collegio Discipulis Tuis ostendisti, non sine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum, at tamen induratum mihi videbatur; in eo præterea rugas naturales, ut & Lineam longitudinalem, quibus præditum alias est Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruētis, non solummodo obliterasti, ut vasorum cursus distinctius lustraretur, verùm etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multum ille mutatus, sed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti instar hominis cujusdam perfectioris sanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum est, remotis simul cum lineâ, ut dixi, longitudinali artificio rugis naturalibus, omnia vasa sanguifera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conspici poterant, situm naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dedisti videndi Trunculorum exortum, & quo ritu illi in Scroti superficie disseminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio, fieri potest in Scroto, vulgari methodo dissecto, ac in planum extenso; ea propter non miror, quòd nullus hæctenus Anatomicorum horum vasorum distributionem perfectè descripserit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clarissime Vir, me demonstrationem de Costarum Perioftio, ut & de Membrana Pleura videndi, diu desiderio flagrasse. Anceps enim hæsi, *Utrum Membrana Pleura pars exterior, seu Lamella costas respiciens, Perioftii esset loco, an verò Costæ peculiari gauderent membrana immediate costas internè amiciente.*

Quum Clarissimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam costis inservire pro dicto Perioftio: Cap: enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. ix. hisce utitur verbis; *Non ineptè costalem Tunicam dixeris, (loquitur de Membrana πλεῦρα) si Græcam exprimere velis appellationem. Est enim Membrana cùm universam Thoracis cavitatem, tum imprimis costas obcingens;* si mihi Clarissimum Vesalium, ut & Anatomici-

Tomium Eximium Bartholinum legere non commendasses, in errorem facile incidissem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; *Ceterum præter hanc Membranam Costas Thoracemve succingentem, singulis costis alia particularis obtigit, quam alteram succingentem Costas Membranam Græcos vocasse, reor, &c.*

Posterior idem asserit, Cap. IV. Lib. 2. *Interim & Costæ suam habent Periostium: Tertia Pleuræ Tunica nonnullis, aliis Circumossalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius, quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonstratione *αυτόπαις* nobis patuit: *Costas præter Membranam Pleuram peculiari gaudere Periostio: Neque hoc solum, verum etiam ostendisti, quo pacto Vasa sanguinea per illud Periostium sint dispersa & per Pleuram porrò cursum continent; quod in nullis Anatomicorum Tabulis hæctenus videre licuit.*

Magna quoque admiratione conspeximus, *Vasorum Interco-stalium trunculos non per Membranam Pleuram, neque per ejus duplicaturam, verum sub iis decurrere, eosque immediatè à Periostio investiri non minus, ac Costas, quod nunquam ab aliis notatum vidi; quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore asserunt, Vasa sanguinea hæc inter dictam duplicaturam dispergi: Nobis autem, plurimos ramusculos è trunculis Interco-stalibus oriundos, ostendisti, præsertim per Lamellam Costas respicientem, ut & paucos per Lamellam interiorem Pulmonem spectantem nequaquam trunculi autem inter duas hæc Lamellas locantur.*

In cadaveribus Tuis, elapso ab hinc biennio, conservatis, observavi porrò supradictos Interco-stales trunculos per inferiorem interioremque Costarum sulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Musculis interco-stalibus soboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifestaverit; horumque reptatum mirabilem haud sine admiratione contemplari potui.

In eodem præterea subjecto distinctè fatis Vasa sanguifera spatia costarum intercartilaginea perreptantia, & præsertim à Vasis Mammariis internis ortum ducentia, conspicienda erant: ut silentio præteream, quo ritu illa per Ossis sterni periostium & Pericardium quoque disseminentur.

Miror sanè nullum hæcenus Auctorem hæc delineasse Vasa ; sed quid dico, delineasse ? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè discrepant ; & quod plus est, Pericardium quoque describentes, de Vasis nequidem cogitant.

Inter Antiquos Vesalius : de Hum. Corp. Fabr. Cap. viii. Fol. 728. *Hoc (de Pericardio loquitur) nullas ferè Arterias in se dispersas obtinet, neque etiam Venas, nisi perquam tenuissimas, ab illis ferè exortas, quæ intersepientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de Hum. Corp. Fab. Cap. v. Fol. 348. Pericardium describens, nullam planè Vasorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Professoris Bidloi non video.

Andreas Laurentius de Pericardii Vasis hæc refert Cap. ix. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo Subclavio, quam Capsularem vocant. : omninò de Arteriis tacet.*

Clarissimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediastinis, & propter exiguitatem vix observabiles.*

Doctissimus Blasius in sua Anat. Cap. 2. Fol. 124. sequentia de Pericardii Vasis tradit. *Vasa habet, inquit, omnis generis, Mediastina dicta, Venas à Cava, Arterias ab Aorta.*

Insuper Vesslingius in Syntag. suo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conspicuas obtinere Arterias, refert ; Cui assentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, Pericardium Venas habere parvas, infra à Phrenicis & supra ab Axillari, Arterias autem nullas facile apparentes ; Verùm quàm alienum hoc sit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus sæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumèris, miroque insuper reptatu decurrentibus scatent Arteriis.*

Exhibuisti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thymum, in qua clarè ostendisti, quòd scilicet Vasis sanguiferis non solùm gaudeat parte exteriori, sed & interiori, tantæque insuper copiâ, ut ubique summâ rubedine perfusa esset hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte

arte Tuâ præparatis non distinctiùs quàm olim, tam Vasa sanguifera, quàm alia innumera conspici possint.

Proinde, Clarissime Vir, nisi iterata mea petitione nimis molestus Tibi essem, omnibus hoc studium colentibus non inutile fore, reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuis occupationibus animum abstraheres, & veram perspicuamque dictorum Vasculorum distributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clarissime Vir, & mihi meisque conatibus favere perge.

Ad Eundem

D. JOHANNEM GAUBIUM
Nobilitati Tue

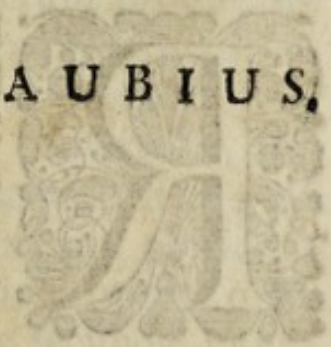
Addictissimus & Observantissimus

Dabam Amstelodami

av Nonis Septemb.

MDCXCV.

JOH. GAUBIUS.

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSI O.

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Anatomica, Problematica II.

Responſionem meam, Vir Ornatiffime, tibi haud ingraram fuiſſe ex ultimis litteris iv. Non. Sept. ad me datis, percepi, in quibus alia denuò & longè à præcedentibus diverſa video propoſita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis inſtar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiò quòdam tam fingulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos deſudaverim. Nil enim adeò difficilè puto, quàm partes corporis humani, & præſertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ ſecundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & ſervatò colore, & amplitudine naturali, ſine rugis præternaturalibus, lapidis inſtar, eò modò indurare, ut Vaſorum reptatus longè diſtinctiùs appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm deſuncto; Preciadè facilè, ut ſpero, connivebit Dominus, quòd
vota.

voto tuo respondere, Scrotique præparationem supracitatum publicè notam facere nondum induci possim, neque, ut mihi persuadeo, id à me exiges, cùm mecum perpendas, quàm multi dentur, qui instar Corniculæ Æsopicæ alienis superbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ secundæ, Figura secunda repræsentat.

Hisce transactis, progredior ad secundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vasorum per costarum Periostium, ut & Pleuram disseminatorum; equidem benè mones, à nemine hætenus id fuisse factum; quatenus in cadaveribus nostris ultra biennium conservatis, necdum induratis, illa sese videnda exhibent: difficillimum foret omnia vasa sanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & periostia, per totum thoracem per icones illustrare, quam ob causam particulam aliquam sufficere posse, reor, in qua abundè satis omnia vasa, mirè repentia, videre est.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes costas immediatè obvelat, in duas lamellas separare, vix ac ne vix quidem possibile est; ita scilicet, ut in conspectum producantur omnia Vasa sanguiflua, sine quo cursus per interiorem lamellam, costas respicientem, non satis distinctè apparent: Quod si autem cadavera hæc nostra, ultra biennium conservata, indurata, & in Mumiam conversa essent, accuratius id fieri posset. Proinde, Orn: Vir, si harum membranarum particula aliqua arteriis instructa sufficere potest, sicuti in privato Collegio Anatomico hisce diebus ostendi, Tabulæ secundæ figura prima eam exhibet.

Venas non addo, quod, quum Arteriarum sint comites, eundem observant in hisce partibus cursum, & sic minus in figura obscuratur reptatus arteriarum.

Quò ad trunculos Vasorum intercostalium, neutiquam illos membranæ Pleuræ, ejusve duplicaturæ, sed costarum periostio inhærere, non solum nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à musculorum intercostalium tendinibus muniri ac investi, demonstravi.

Quo situ trunculi à vasis mammariis internis oriundi per spatia costarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum sit distributio non solum per musculos, spatia Costarum intercartilaginea occupantes, verum etiam per membranam, Ossis sterni utramque superficiem, præsertim interiorem investientem, distinctissimè privatim exhibui in subjecto quodam in Mumiam converso. In eo conspiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Costarum: Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non solum trunculis suis irrigare demonstrabam inferiorem Limbum cartilaginum Costarum, verum etiam superiorem, secus ac in spatiis interosseis, ubi rarissimè, si unquam, binis trunculis singularem Costam infra supraque ditari, observavi: In aliis autem objectis demonstravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per solum marginem superiorem, in aliis locis, per inferiorem disseminari.

Hinc patet post vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta illiusque cavum penetrantia, sanguinem copiosum, non minus posse promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum superiorem, quàm inferiorem, secus ac in spatiis interosseis; quandoquidem vasorum Trunculi, sicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato cursu sæpè distribuuntur. Authores in conficienda Paracentesi cultellum altera parte obtusum cautè commendant, quò minus in illa operatione vasa intercostalia Limbum inferiorem obsidentia lædantur, & quia in Anatomicorum scriptis nullæ visuntur figuræ, verum reptatum vasorum sanguineorum per spatia costarum intercartilaginea illustrantes, nec satis exactè quoque Auctores, quem habeant situm, indigitarint, plures sibi imaginantur, vasa, spatia Costarum intercartilaginea prospicientia, pari passu ac modo per solum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum esse, Tab. secundæ, Fig. a. tertia designat.

Tertiam quod attinet propositionem; Rectè in ea mones, Ornatissime Vir, arterias per pericardium distributas non tantummodò à nemine hæctenus delineatas, verum etiam à variis neglectas, aut rudiori tantum Minerva descriptas, neutiquam ve-

rò depictas fuisse; id quod nequaquam mirari subit, quandoquidem sub vulgari cultro Anatomico rarò aut nunquam apparent. In cadaveribus nostris ultra biennium conservatis tam distinctè eas in Collegio privato indigitavi hisce diebus, ut nihil manifestius in toto corpore demonstrari possit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum denique Studiofæ juventutis ipsemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiæ adeò numerosæ per Pericardium disseminantur, ut perpaucæ, si ullæ, partes membranosæ reperiantur, copiosioribus arteriis instructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium distributæ, multò sunt numerosiores, atque in subtiliores ramusculos divisæ, quàm dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæ à quinis locis ortum sæpissimè ducunt, quemadmodum subsequenter literis repræsentatur in Fig. IV. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas designat, à me sic appellatas, quandoquidem illæ non solùm Pericardio, verùm etiam Diaphragmati communes sunt: Hæ arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur, & sic ulterius distribuuntur per Diaphragma. Quò ad exortum, in eo mihi ipsi haud possum satisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi constiterit.

B. B. Ramos arteriosos, à diaphragmaticis arteriis oriundos, sursumque delatos, ac per pericardium excurrentes denotant.

C. Surculum proponit descendentem, & prodientem à sublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur furculis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à superiore parte arteriæ mam. internæ.

D. Conspiciendos exhibet abscissos trunculos à Mediastina arteria productos, quorum ramusculi cum prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem subjecto Pericardium tot Arteriis sit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum insuper hîc volo, me venas non addidisse, quò ar-

teriarum cursus distinctius possit conspici, aliàs enim inter utri-
usque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confusa
delineatio oriretur.

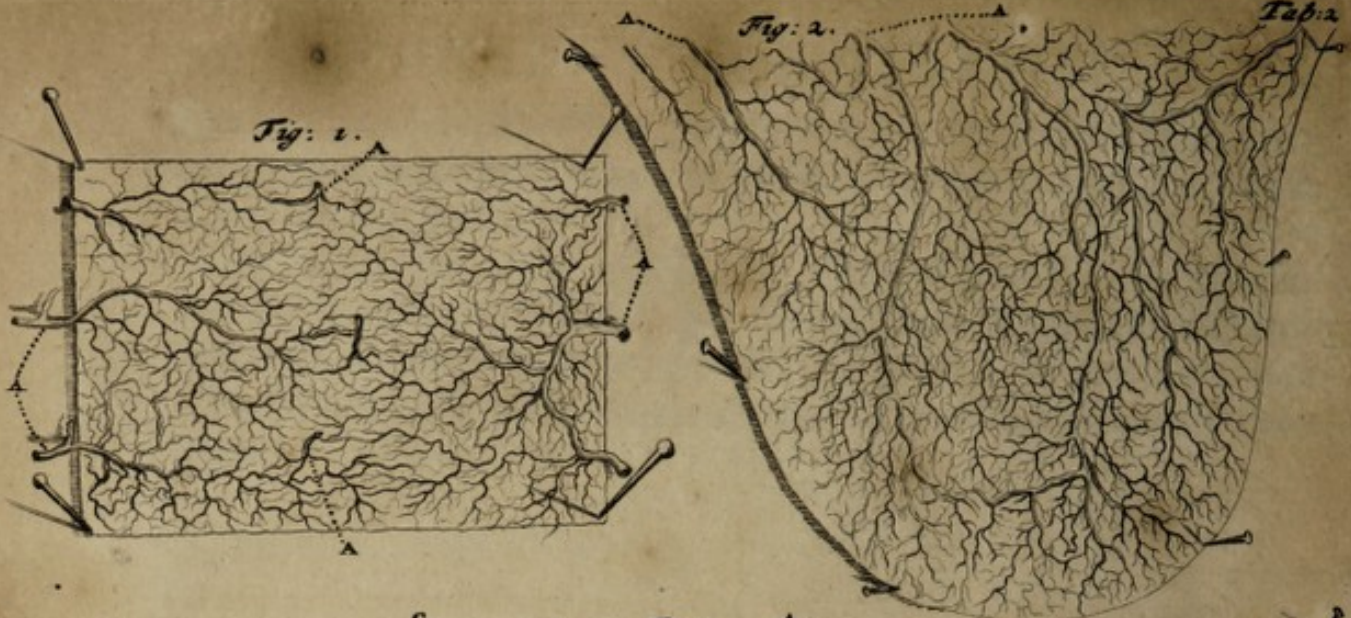
In quarta denique propositione, Ornatissime Vir, à me exi-
gis delineationem vasorum per Glandulam Thymum diffemi-
natorum; temporis autem penuria hac vice Tux petitioni hac
in re satisfacere, mihi non permittit, ideóque excusatum habeas
peto

Tuum

F. R. RUYSCHII.

Amstelodami iv Nonis
Novemb.
M DC XCV.

Errata Epistolæ primæ B. L. placidè sic corrigat.
Pag. 8. Lin. 5. Delendum Vocabulum Medicinæ.
Pag. 5. Lin. 21. Scrotum, lege scortum.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ SECUNDÆ.

FIG. I.

Representat portionem membranae pleuræ arteriis innumeris instructam, & aciculis in planum extensam.

A.A.A.A. Ramuli arteriosi ex arteriis intercostalibus oriundi quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, costas respicientem, ut & per periostrium costarum, exspatiantur.

FIG. II.

Exhibet distributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem, & ut earum cursus distinctius conspectui nostro sese offerat, ablata sunt omnia illa, quæ visum obnubilare possunt, & sic aciculis extensa hæc pars offertur.

A.A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem dispersæ, variis que in locis sibi invicem copulatæ; Harum origo est ex arteriis Hypogastricis, Pudendis, & aliis adfitis.

FIG. III.

Conspiciendas exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum suis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A.A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B.B. Membranae Pleuræ, ut & Periostrii arteriolæ, posteriorem ossis sterni partem obfidentes.

C.C. Dictarum arteriarum rami per spatia Costarum intercartilaginea dispersi.

D.D. Arteriarum intercostalium portiones abscissæ.

* Earum inosculationes cum iis quæ per spatia costarum intercartilaginea reptant.

E.E. Rami arteriosi, sanguinem non solum per Limbum inferiorem, verum etiam per superiorem derivantes.

FIG. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expansam.

- A. A. Arteriæ Pericardio - diaphragmaticæ.
- B. B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.
- C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæprodiens.

D. D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E. E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

A. A. Arteriæ Pericardio - diaphragmaticæ.
 B. B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.
 C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæprodiens.
 D. D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.
 E. E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

A. A. Arteriæ Pericardio - diaphragmaticæ.
 B. B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.
 C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæprodiens.
 D. D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.
 E. E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

J O H A N N I S G A U B I I

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

TERTIA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. Doct. Anatomie, ac Botanices Professorem;

De Arteriis per Cordis substantiam, ejusque Auriculas
dispersis, ut & de egressu Arteriæ Aortæ è Cordis
Thalamo sinistro.

IOHANNIS GABRIELI

EPISTOLA

Anatomica, Problematice

TERTIA,

Ad Classicum

FREDERICUM RUYSENIUM,

Magistri, & Professoris, in Anatomia, & Chirurgia,

De Artibus per Cordis substantiam, & quatuor Arterias

dispositis, et de vasa Arteria Aorta & Cordis

Thalamo dextero.

Clarissime, nec non Doctissime

V I R.

SI unquam verum Senecæ illud effatum ; *multum quidem egerunt ; qui ante nos fuerunt , sed multum adhuc restat operis , restabitque multum.* Nusquam certè manifestum id magis , quàm in studio Anatomico.

Quam latè sese extendat , nulli rectè notum esse potest , quàm qui ipse in illo versatur , operâque sedulâ manus applicat operi ; cum primis autem Tibi , Clarissime vir , in Anatomicis adeò defudanti , qui diurnâ nocturnaue manu versare soles Anatomen , nec minutissimam corporis humani particulam intactam relinquis , quo minus accuratè adeò ante oculos omnia ponas , ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egisse videantur : Nunquam enim à Te discedo , quin aliquid novi ex demonstratione Tuâ viderim , doctiorque abierim , de quo cæterorum Anatomicorum per plures , vel adhuc inter sese dimicant , vel omninò tacent.

Firmiter mihi hæcenus persuasus fui , Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vasorum sanguine , in illas copiosissimè irruente : Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores , eidem subscribere videntur sententiæ : Quandoquidem eorum nullus de peculiaribus Arteriis per Auriculas dispersis , scripserit : Cùm autem in privata nuper à Te habita demonstratione non exiguum modò aliquod vasculum , sed vasa sanguiflua permulta , & frequenti ramulorum serie , per eas diffusa , arborisque furculos egregiè repræsentantia , nobis demonstrares , haud parùm demiratus fui :

ea propter hisce visis, denuò ad Authorum scripta me conferre, consultum duxi, eâ scilicet fretus ratione, num in iis forsitan adhuc aliquid detegere possem, quo dubitationis meæ nodus dissolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè satis ad ea non advertisse, vel ab illorum sensu & sententia in totum me aberrasse, opinabar; verùm post assiduam tandem longamque satis investigationem, & oleum & operam me perdidisse, apprehendi; cùm nullus, quos legi Authorum, quod sciam, hac de re verbulum attigerit.

Est & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hætenus in suspenso tenebat animum, nec à cujus partibus stare deberet, satis sciebat, quam mihi demonstratione Tua in Cadaveribus ultrà biennium nitidissimè conservatis, egregiè discussisti. Ostendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è sinistro Cordis thalamo profilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Descendentis nomen adsciscat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita constitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonstrabas, quo pacto ille ascendens Truncus post trium, quatuorve digitorum transversorum ascensum, semicirculum quasi efficiens, descendat, nomenque ascendentis deponens, sese ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd si bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ ascendentem & descendentem inveniatur, contra naturæ leges esse, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris suis crassè hallucinatos esse, manifestè satis patet. Clarissimorum Virorum, Vesalii, Casserii Placentini, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo satisfacere possunt: siquidem omninò à recta delineationis via discessisse, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigesima tertia Professoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis subclaviis cruce[m] quasi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me presente, à Te dissectis, me unquam vidisse, fateor; in nonnullis autem bestiis tale quid reperiri posse, haud inficias eo.

Lubens insuper fateor, in nullis Authorum figuris tam
veram

veram perfectamque, Arteriarum per Cordis substantiam distributarum delineationem me antehac nunquam vidisse, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc septimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balsamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmonibusque haud destituta, naturalem tamen conservarant situm, secus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, secundum longitudinem corporis posita, exhibent; Tua verò planè obliquam sedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulsationem non in pectoris medio, sed circa sinistram thoracis partem sentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir, imò utilissimum & omninò necessarium fore existimo, si datâ occasione, non modò antedictorum cordis Auricularum vasorum, verùm etiàm ipsius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ illiusque divisionis, distinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, studio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare ausim, Vir Clariss: quin petitionem tam justam à Te flagitanti non sis recusaturus, quandoquidem certus sum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Temetipso admirari velle. Vale Vir Clarissime, & me, ut soles, ama.

T. T.

JOH. GAUBIUS.

veram perfectionem. Anterioribus per Cordis tubum di-
stributionem me arterias unquam
quam in Tabulis suis, quibus circiter septem
in & in Cordis humani a pluribus jam annis Ballano in-
duratis, quae quod certe adhaerent diuina, praeter
colora naturalem, pulchre in duras, nullas fore exhibe-
bant rugas, Palmositasque haud detrita, naturalem la-
men consistantiam suam, sicut ac in venarum Arteriarum
Tabulis, quorum figura Cordis, secundum longitudinem
corporis posse, exhibere; Tu vero plane obliquam se-
dem, inaequale circum in leuam versus, retinebant,
nuda esse debet, coram perfectionem mea in pectoris medio,
sed circa hanc in thorace partem locum.

Non inaequalem proinde, C. V. imo nullum
& minus necessarium fore existim, si dant occasione,
non modo antichorum cordis Antichorum venarum, ve-
ram oculis in Cordis, ut & Antichorum hanc hanc di-
stributionem, distinctam per hanc exacti curiae distributionem,
sacram methodo, studio Antonii in hunc, ad per-
fectam cognitionem pervenire poterit, hoc debet scire,
Vix Classis per hanc tam justam & Te hanc non
in re ulam, quae hanc curae tam, Te cognitionem
posse hanc, ac in alia hanc, quae in Templo
sacram hanc Vale Vt Classis, & in, hanc, hanc.

T. T.

JON. GAUBIUS.

FREDERICI RUYSCHII

R E S P O N S I O.

Ad eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

*Philomedicum, ad Epistolam ejus Anatomicam,
Problematicam Tertiam.*

FREDERICUS RUSCHII

RAZPOVZLO

Ad eruditionem

Dr. JOHANNEM GAUBIUM

Philosophicum, ad Institutionem per Anatomiam
Problema Tertium

Ornatissime Vir.

IN ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id in posterum parcius, ut fiat, etiam atque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique esse, quàm ut eruditionem promovere, ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonstratas, ad incudem hîc à Te revocari, percipio; quæ ne genio suo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut sanguis arteriosus requisita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hæctenus Anatomicorum fuisse demonstratum; immò mirandum est, quòd hæc arterias adeò magnas & satis apparentes haud viderit Professor Bidlous, qui publicè gloriatur, se hujus nostræ inventionis, præparandi & conservandi cadavera, gnarum non solummodò, verùm etiam jam ante me eam possedisse: Mirari certè subit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc nostro artificio facile sese videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis suis inferi jusserit. Jure merito mihi filioque meo artificii hujus inventionem attribuo, & si illi ante me innotuit, cur publicè, sicut ego feci, illud æstate & quidem diebus canicularibus non demonstravit? Ad artificium hoc requiritur, non solum, ut omnia totius corporis vasa sanguiflua, & præsertim arteriosa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Officula Auditus investientem sparguntur exceptis, sanguine justa quantitate infarcta, ex-

hibeantur; sed etiam ut ita rigida sint, quò facilè corpore humano eximi possint cum suis ramusculis; Non semel vobis exhibui in collegio privato vasa sanguifera per Lienem, Pulmonem, Hepar, & alias partes distributa, adeò rigida, rubroque colore perfusa, ut non solùm rami, verùm etiam ramorum ramusculi minutissimi, glandulosa substantia exuti & exsiccati, conspici potuerint, suntque dicti ramusculi adeò subtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundò, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis successu saturatiorem rubedinem præ se ferant, Hoc palam est in cadaveribus nostris præteritò annò à me publicè demonstratis, quorum alterum absque pigmento, penicillo, fucove nunc factum est multò venustius ac rubicundiore colore perfusum, ac olim.

Tertiò, postulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus ita præparatis, & post biennium conservatis, variæ quoque particulæ, immò minutissimæ conspiciantur, quæ aliàs neque in vivo, neque in corpore jamjam denato videri possunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia esse debent cadavera, arte eâ præparata, & conservata.

Quintò, qui gnarus est dicti artificii, noverit etiam Lymphæductus manifestare, idque aliquot post mortem annos, sicuti in collegio privato eos indigitare soleo: & quod magis mirandum, dicti Lymphæductus, Lymphâ griseâ turgidi, colorem ultrà biennium conservarunt, nec est cur dubitem, quin per seculum eundem colorem retenturi sint, modò cadavera, ut soleo, conserventur.

Sexto, cui notum est hęc nostrum artificio, illi quoque aperitur fenestra manifestandi arteriarum extrema, quòd scilicet ea in omnibus corporis partibus haud sint ejusdem constitutionis, neque ubique in corpus reticulare faceffant; & quòd per consequens in sanguinis transitu ex arteriis in venas diversitas quædam exsurgat, prout illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid sint Glandulæ conglobatæ, easque neutiquam tales esse nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut saltem facilè perveniet ad notitiam, quòd nonnullarum arteriarum extremitates levi fricatione in simplici aqua sint dissolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, hæc cum contentis si quis pro parenchymate Antiquorum habere velit, non repugno.

Nonò, ope hujus inventi manifestavi quoque discipulis meis, liquorem, ad humectandos oculos destinatum, & in tenuissimis Palpebrarum vasculis contentum, ita posse condensari & præcipitari, ut post mortem distinctissimè in conspectum producat.

Ejusmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conservatis, si ejus Musæum instructum atque ornatum habet, quare hætenus non exposuit demonstranda, ut ego feci præteritis diebus canicularibus?

Artificium hoc nostrum in tenebris hætenus latuisse luce meridianâ clarius constat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conspiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hætenus incognita, me in lucem prolaturum spero. Sed ut ad viam, unde digressus sum, redeam: Arteriis Cordis substantiam pervagantibus Coronariarum nomen imposuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis suis ex Aortæ radice, supra valvulas semilunares oriundæ, Cordis basin ambiunt; nemo autem hætenus numerosam earum prolem, & divaricationes, ut distinctè sese videndas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab: tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis superbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaversum disseminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum usus est sanguinis arteriosi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis substantiam disseminatæ non solùm Cordi, ut & ejus auriculis sanguinem impertiunt arteriosum, verùm etiam Tunicis radicis Trunci Aortæ, id quod ab aliis quoque nondum vidi observatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræsentarem, haud solùm ipsemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus sculptori adhibui, sicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. in qua Arteriarum ramusculi minutissimi repræsentantur.

Quòd ad divisionem Aortæ in Truncum ascendentem & descendentem, quemadmodum à Clar: Professore Bidloo in Tab. vigesima tertia repræsentatur, eò pactò me nunquam in corpore humano Aortæ constitutionem vidisse, neque in præparatis meis extare, rectè notasti; multò minus memini, me unquam observasse in corpore humano Arterias Subclavias pari passu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione sicuti in dicti Professoris Bidloi Tabulis repræsentatur; Præterea illud neutiquam convenire, cum figura ab oculatissimo Louwero in lucem prodita, palam est.

Arteriæ Magnæ, seu Aortæ, truncus è sinistro cordis finu prodiens, sursum quidem vergit, statim verò arcuatus deorsum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ descendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus supra Cor sitis, & præsertim Subclavios Carotidesque, & quod notandum in dextro latere ut plurimùm, si non semper, arteria carotis & subclavia sibi invicem aliquantò spatiò ad exortum in unum coalitæ sunt, secus ac in latere sinistro, ubi seorsùm ex Aorta ut plurimùm prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura secunda indigitat.

Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud fit divisa, unus enim idemque est Truncus ascendens & descendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus ascendit, ascendentem, & quatenus descendit, descendentem nominare velit, non renuo; neutiquam verò eam in duas partes ità separatam atque divisam offendi in homine, ut altera pars ascendat, altera descendat, quemadmodum in figuris variorum

authorum repræsentatur ; Hisce benè consideratis ; constabit partes supra Cor sitas, non magis ditatas esse arteriis oriundis è ramo ascendente quàm descendente, nam inter ascensum & descensum largitur Aorta, ut dixi, arterias subclavias & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hisce petitioni Tuæ me satis fecisse reor, & sic finem, ob temporis penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore.

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amstelodami,
10 Decemb.
1695.

Fig. 1.

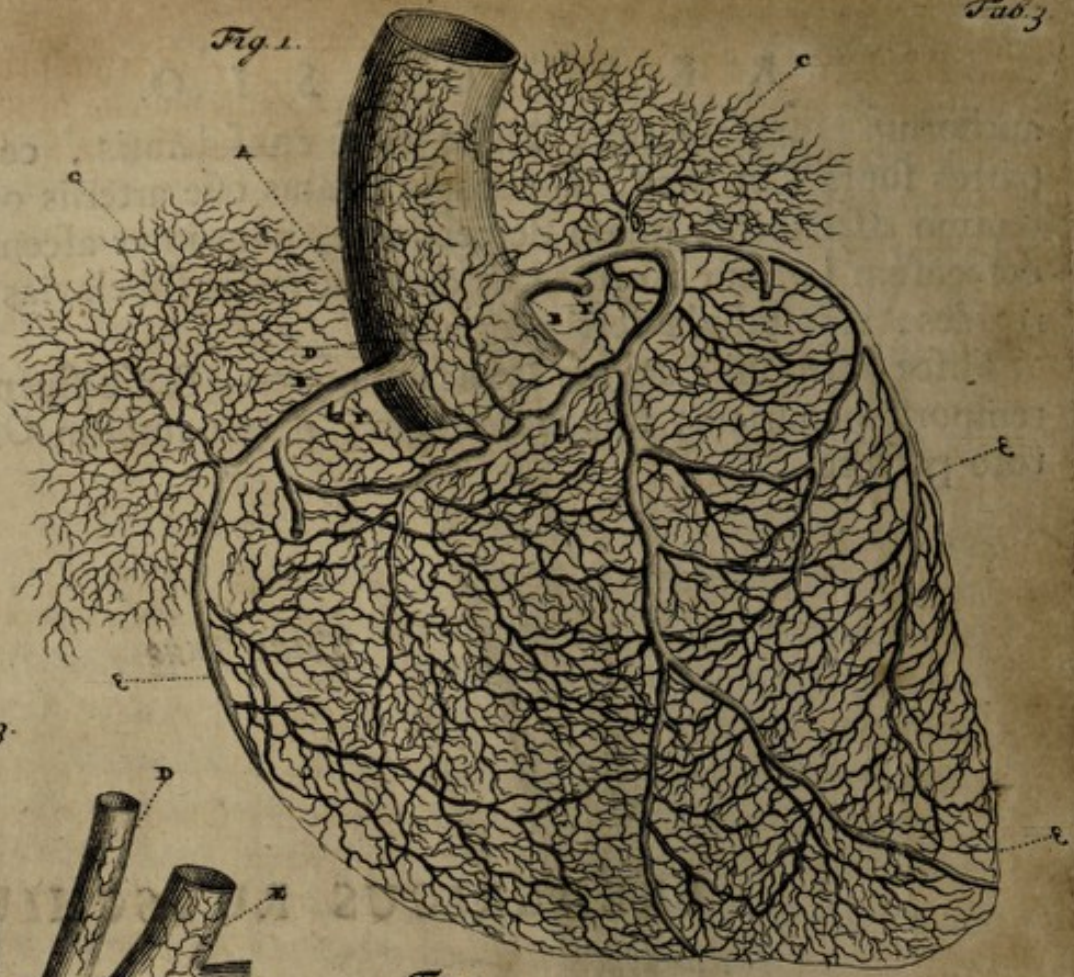

Fig. 3.

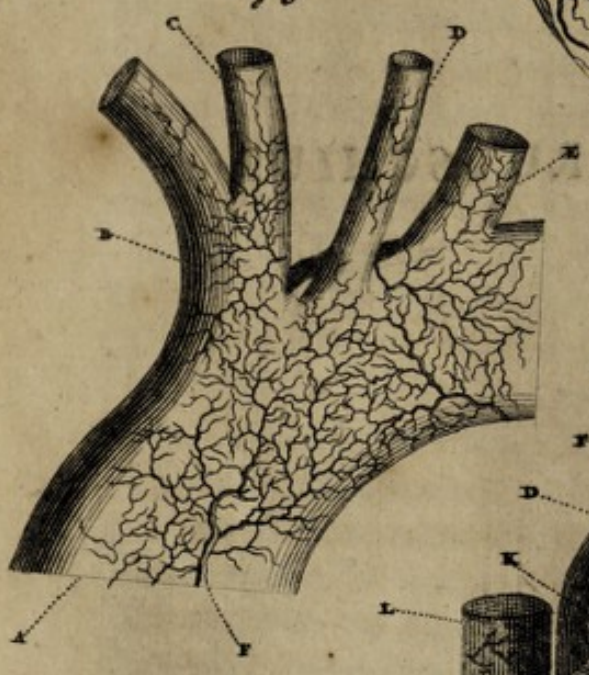
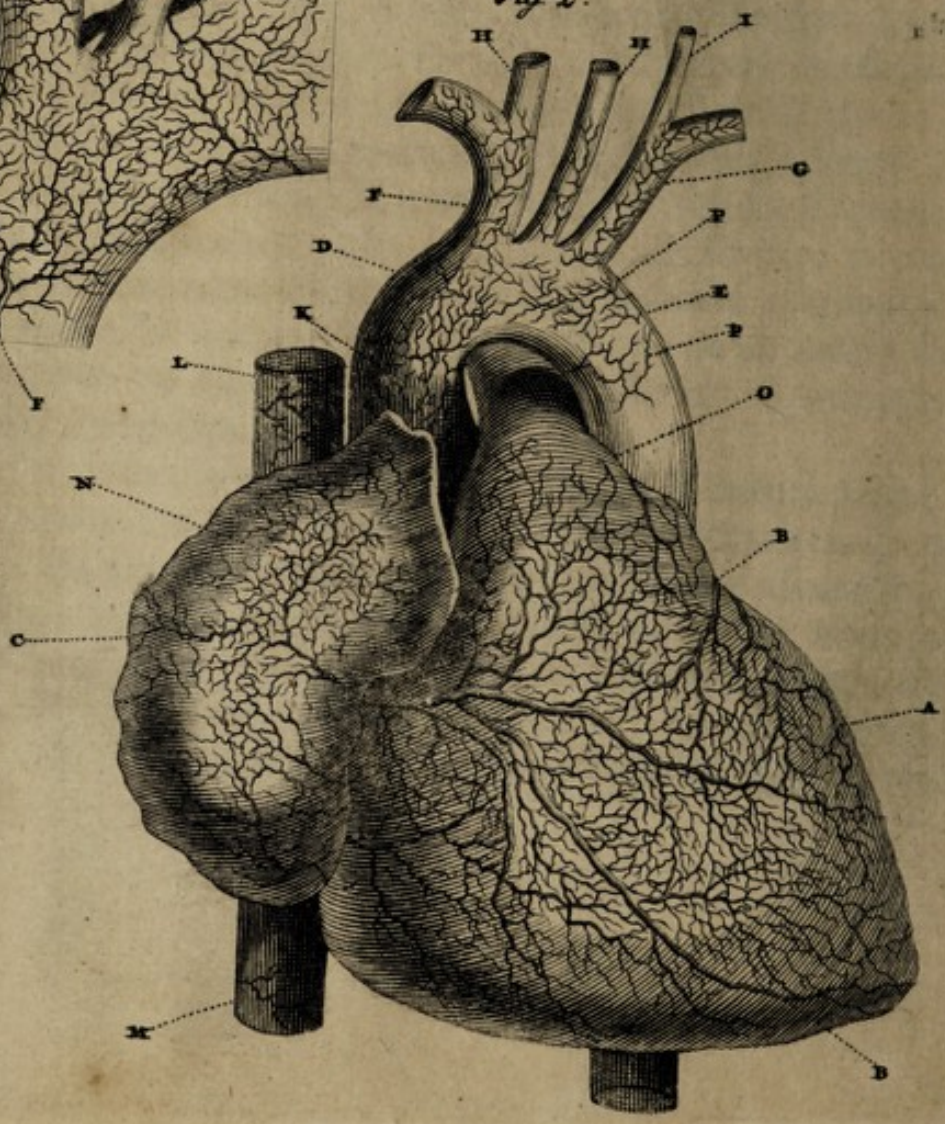

Fig. 2.

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras, quarum prima radicem Aortæ cum suis ramificationibus per Cordis humani substantiam, ejusque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ disseminatis, continet.

Secunda autem demonstrat Cor Pueri cum annexis vasorum Truncis; estque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vasa arteriosa cum suis ramificationibus, quæ supra Cordis dorsum exspatiantur, conspici possint.

Tertia demum Aortæ Truncum, cum abscissis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt, Arteriæ Coronariæ BB.	radicis Aortæ disseminati.
C. C. Arteriæ per Cordis Auriculas excurrentes.	E. E. E. Arteriæ numerosissima prole per Cordis substantiam dispersæ.
D. Ramusculi arteriosi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas	F. F. Trunci Arteriarum coronariarum abscissi, ac pro Cordis postica parte destinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circiter annorum.	H. H. Utraque Arteria Carotis.
B. B. Arteriæ per cordis substantiam disseminatæ.	I. Arteria Cervicalis sinistra.
C. Auricula cordis dextra.	K. Arteriolæ ex Arteria Coronaria oriundæ tunicas radicis Aortæ prospicientes.
D. Truncus Aortæ, è sinistro Cordis sinu emergens, & assurgens.	L. Truncus venæ Cavæ ascendens.
E. Truncus Aortæ descendens.	M. Truncus venæ Cavæ descendens.
F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantò spatiò unita.	N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram distributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ.
G. Arteria subclavia sinistra, Arteriæ Cervicali copulata, estque hæc præcedente diametro minor.	O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens.
	P. P.

P. P. Arteriolæ ab arteriis mamma-
riis internis ortæ, & per tunicas
Aortæ distributæ.
Notandum interim omnes dictas ar-

terias productiores esse, quàm
hic repræsentantur; sunt enim
abscissæ, ità ut tantum eorum ex-
ortus hic indigetur.

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.	D. Arteria Carotis lateris sinistri.
B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ra-
mus, è quo arteria carotis dextra
emergit. Lit. C. notata.	E. Arteria subclavia sinistra.
F. Rami arteriosi ex arteria corona-
ria orti.